

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล
ว่าด้วยจรรยาบรรณบุคลากรและนักศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล
และการดำเนินการทางจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๕๒
แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗

เพื่อให้ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้าง รวมถึงนักศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล มีความประพฤติดี สำนึกในหน้าที่ สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับสถานภาพและ ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติคุณ เกียรติฐานะของข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล อันจะยังผลให้ผู้ประพฤติและปฏิบัติเป็นที่เลื่อมใสศรัทธา และได้รับ ยกย่องจากบุคคลทั่วไป รวมทั้งส่งผลต่อภาพพจน์ของมหาวิทยาลัยมหิดลโดยรวม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ และ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๔๔ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ และสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๔๓๓ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงออก ข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยจรรยาบรรณบุคลากรและนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหิดล และการดำเนินการทางจรรยาบรรณ พ.ศ.๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณบดี” หมายความว่า รวมถึง รองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลวิทยาเขต ผู้อำนวยการวิทยาลัย สถาบันหรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยกำหนด

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี และหมายรวมถึงหัวหน้าส่วนงาน

“บุคลากรมหาวิทยาลัย” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงาน มหาวิทยาลัย ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ทุกประเภทตำแหน่งที่สังกัดและปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมหิดล

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจรรยาบรรณ

“คณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัย” หมายความว่า คณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัย ซึ่งมหาวิทยาลัยแต่งตั้งตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑

“ส่วนงาน” หมายความว่า ส่วนงานที่จัดตั้งตามประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง การจัดตั้งส่วนงาน ของมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๒ และหมายความรวมถึงส่วนงานภายใน มหาวิทยาลัย และกลุ่มภารกิจสังกัดมหาวิทยาลัย ตามประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ ตามลำดับ

“หน่วยงาน” หมายความว่า หน่วยงานที่มหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้นในส่วนงาน แต่กรณีที่ยังไม่มีการจัดตั้งหน่วยงานในขณะที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้หมายถึงหน่วยงานที่จัดตั้งตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง การแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๔๐ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๐

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล และรวมถึงนักเรียนของวิทยาลัยนานาชาติ และวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ที่จัดการเรียนการสอนเพื่อเตรียมเข้าศึกษาระดับอุดมศึกษา

“จรรยาบรรณ” หมายความว่า ประมวลความประพฤติที่ถูกต้อง ดีงาม ควรปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมซึ่งรัฐธรรมนูแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนด

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจสั่งการให้เป็นไปตามที่เห็นสมควร และถือเป็นที่สิ้นสุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ บุคลากรมหาวิทยาลัยและนักศึกษาต้องรักษาและปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ตามข้อบังคับนี้โดยเคร่งครัด

ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยได้กำหนดให้มีจรรยาบรรณของวิชาชีพใดไว้ หรือมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ บุคลากรมหาวิทยาลัยจะต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพที่กำหนดไว้ด้วย

หมวด ๒

จรรยาบรรณบุคลากรมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงมีจรรยาบรรณต่อตนเอง ดังนี้

(๑) ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ยึดมั่นในค่านิยมองค์การ ปณิธาน ปรีชญา พันธกิจ และคำขวัญของมหาวิทยาลัย

(๓) เป็นผู้มีศีลธรรมอันดีและประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย

(๔) ใช้วิชาชีพปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

(๕) มีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

* แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๔ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ สภามหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๔๕๒ เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๔

(๖) อุทิศตนในการปฏิบัติงานตามหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ ตรงต่อเวลา และใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่องานมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่ ไม่ละทิ้งหน้าที่ไปโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือปฏิบัติงานในหน้าที่ล่าช้าเกินระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือเกินสมควร

(๗) ไม่นำผลงานทางวิชาการของผู้อื่น ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือนำเอามาทำใหม่ด้วยตนเอง หรือว่าจ้างให้ผู้อื่นทำให้โดยมีการแก้ไข ดัดแปลง หรือปรับปรุงใหม่ แล้วเสนองานหรือผลงานนั้น เป็นของตนโดยมิชอบ โดยปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรบอกให้ชัดแจ้ง เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

(๘) ไม่คัดลอกหรือนำผลงานของตนเองที่เหมือนเดิม หรือเกือบเหมือนเดิม หรือนำมาเพียงบางส่วน กลับมาใช้อีกครั้งหนึ่งโดยไม่มีการอ้างถึงผลงานเดิมของตน

(๙) ไม่กระทำการปกปิด บิดเบือน หรือทำให้ผิดไปจากความจริง โดยการตัดทอน หรือเพิ่มเติม หรือดัดแปลง ปรงแต่งแก้ไขข้อมูล ข้อความ หรือการปฏิบัติอื่นใดในกระบวนการวิจัยและรายงานข้อค้นพบจากการวิจัย เพื่อให้เป็นไปตามข้อสรุปที่นักวิจัยต้องการ

(๑๐) ไม่สร้างข้อมูลเท็จ โดยใช้ข้อมูลที่ไม่ได้เก็บรวบรวมมาจริง จงใจปั้นแต่งข้อมูลทำให้เกิดไปจากความจริงที่พบจากการวิจัย การหลีกเลี่ยงที่จะนำเสนอเรื่องหรือสิ่งต่าง ๆ ตามความเป็นจริง

ข้อ ๗ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงมีจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานและหน่วยงาน ดังนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ

(๒) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ มีจิตสำนึกที่ดีและรับผิดชอบต่อหน้าที่ เสียสละ

(๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรอบคอบ รวดเร็ว โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ และมีความขยันหมั่นเพียร โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ

(๔) ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดคุ้มค่าโดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

(๕) ยึดถือประโยชน์ส่วนรวมเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว แยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่ และไม่ใช้เวลา เงิน บุคลากร บริการ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกของมหาวิทยาลัยไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือผู้อื่น เว้นแต่จะได้รับอนุญาต

ข้อ ๘ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน ดังนี้

(๑) มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตน ทั้งการให้ความคิดเห็น ช่วยทำงานและแก้ไขปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งเสนอแนะในสิ่งที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนางานที่รับผิดชอบ

(๒) ดูแลและเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชา ในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น ตลอดจนปกป้องคุ้มครองผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

(๓) ให้เกียรติผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน ละเว้นการใช้กริยา วาจาไม่สุภาพ หรือสร้างความขัดแย้ง รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนให้ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม และไม่ก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานอื่นโดยมิชอบ

(๔) ปฏิบัติต่อผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจและมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๕) ละเว้นการกระทำหรือแสดงท่าทีที่สื่อถึงการล่วงละเมิดทางเพศทั้งทางกายและทางวาจา โดยเด็ดขาด

ข้อ ๙ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงมีจรรยาบรรณต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ และสังคม ดังนี้

(๑) ปฏิบัติตนให้เป็นที่น่าเชื่อถือของบุคคลทั่วไป

(๒) ให้บริการแก่ผู้รับบริการ หรือนักศึกษาและสังคมอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพ หากไม่สามารถให้บริการได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ ควรชี้แจงเหตุผลและแนะนำให้ติดต่อหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

(๓) ละเว้นการเรียก รับ หรือยอมรับว่าจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้มาติดต่องาน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น

(๔) ละเว้นการล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน โดยจะเป็นความยินยอมหรือไม่ก็ตาม รวมถึงแสดงท่าทีที่สื่อถึงการล่วงละเมิดทางเพศต่อนักศึกษา ทั้งทางกายและทางวาจาโดยเด็ดขาด

(๕) ละเว้นการเปิดเผยความลับของนักศึกษา หรือผู้รับบริการที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่ในประการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการนั้น

หมวด ๓

จรรยาบรรณนักศึกษา

ข้อ ๑๐ นักศึกษาพึงมีจรรยาบรรณ ดังนี้

(๑) รับผิดชอบในหน้าที่ของตน เป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ยึดมั่นในปณิธาน ปรัชญา คำขวัญ และดำรงตนตามวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย

(๒) พึงปฏิบัติต่อผู้อื่นเหมือนดังปฏิบัติต่อตนเอง ให้เกียรติ ยอมรับและเคารพความคิดเห็นที่มีเหตุผลของผู้อื่น

(๓) ปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด ร่วมมือร่วมใจพัฒนาและสร้างชื่อเสียงแก่มหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพึงแต่งกายให้ถูกต้องตามกฎหมาย ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๔) ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ และนำความรู้ ความสามารถไปประยุกต์ใช้เพื่อประโยชน์สุขแก่มวลมนุษยชาติ

(๕) ยึดถือประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ร่วมสร้างความเป็นเลิศด้านสุขภาพ ศาสตร์ ศิลป์ และนวัตกรรมบนพื้นฐานของคุณธรรมเพื่อประโยชน์สุขของสังคมและประเทศชาติ

หมวด ๔

โทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๑ โทษจรรยาบรรณตามหมวดนี้ ให้ใช้กับผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณ ทั้งที่เป็นบุคลากร มหาวิทยาลัยและนักศึกษา

ข้อ ๑๒ การกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัย หรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามข้อ ๑๙ แต่ถ้ากรณีไม่เป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาหรือคณบดีดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตักเตือน หรือ

(๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

(๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อได้ดำเนินการอย่างไร้ไปตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลหรือนักศึกษาด้วย

ข้อ ๑๓ บุคลากรมหาวิทยาลัยที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๒) การเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการใด

(๓) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยมีขอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๔) การสอน หรืออบรมนักศึกษาหรือเพื่อให้กระทำการที่รู้ถือว่าผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๕) การกระทำผิดอื่นที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด ตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ข้อ ๑๓/๑ บุคลากรมหาวิทยาลัยที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ จะถือเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ ให้คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจรรยาบรรณ โดยให้พิจารณาจากพฤติกรรมการฝ่าฝืน ความจงใจหรือเจตนา มูลเหตุจูงใจ ความรุนแรงของการกระทำ ความผิดทางวิชาการ สภาพแวดล้อมแห่งกรณี ผลร้ายแรงอันเกิดจากการฝ่าฝืน ระดับของตำแหน่ง ตลอดจนหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ถูกล่ามอาญา ประวัติและความประพฤติในอดีต

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเองโดยมิชอบ

(๒) การคัดลอกหรือนำผลงานของตนเองที่เหมือนเดิม หรือเกือบเหมือนเดิมหรือนำมาเพียงบางส่วนกลับมาใช้อีกครั้งหนึ่งโดยไม่มีการอ้างอิงถึงผลงานเดิมของตน ทำให้ผู้อื่นเข้าใจผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจากความถูกต้องเป็นจริงและอาจเกิดความสับสนในการอ้างอิงได้ และทำให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อและเข้าใจว่าเป็ผลงานใหม่

(๓) กระทำการปกปิด บิดเบือน หรือทำให้ผิดจากความเป็นจริง โดยการตัดทอน หรือเพิ่มเติมหรือดัดแปลง ปรับแต่งแก้ไขข้อมูล ข้อความ หรือการปฏิบัติอื่นใดในกระบวนการวิจัยและรายงานข้อค้นพบจากการวิจัย เพื่อให้เป็นไปตามข้อสรุปที่นักวิจัยต้องการ ทำให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อและเข้าใจผิดจากความเป็นจริง

^๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๓) พ .ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๗ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๗ สภามหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๔๘๑ เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

^๒ เพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๓) พ .ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๗ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๗ สภามหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๔๘๑ เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

(๔) สร้างข้อมูลเท็จ การจงใจปั้นแต่งข้อมูลทำให้ผิดจากความเป็นจริงที่พบจากการวิจัย การหลีกเลียงที่จะนำเสนอเรื่องหรือสิ่งต่าง ๆ ตามความเป็นจริง ทำให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อและเข้าใจผิดจากความเป็นจริง

(๕) การกระทำผิดจรรยาบรรณในเรื่องใด หากก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ทรัพย์สินเกียรติและชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

หมวด ๕

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๔ บุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าประพฤติผิดทางจรรยาบรรณ หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชา หรือคณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัยว่าประพฤติผิดทางจรรยาบรรณ ให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจรรยาบรรณ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกส่วนงานหรือหน่วยงาน เป็นประธาน ผู้แทนสภาคณาจารย์ และบุคลากรมหาวิทยาลัยระดับเทียบเท่าหรือไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นกรรมการ จำนวนรวมกันแล้วไม่เกินห้าคน โดยให้มีนิติกรคนหนึ่งเป็นเลขานุการ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาและรวบรวมข้อเท็จจริงในเรื่องที่ถูกกล่าวหา รวมทั้งวินิจฉัยว่ามีการกระทำผิดจรรยาบรรณตามที่กล่าวหาหรือไม่ และพฤติการณ์ของการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวเป็นความผิดวินัยหรือไม่

การแต่งตั้งกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องแต่งตั้งจากบุคลากรมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นบุคลากรประเภทเดียวกับผู้ถูกกล่าวหาเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วย

กรณีตามวรรคหนึ่ง หากความปรากฏต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัย ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัยส่งเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ผู้บังคับบัญชาของบุคลากรมหาวิทยาลัยที่ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๕ กรณีนักศึกษาผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณหรือความปรากฏต่อคณบดี อาจารย์ผู้สอนว่าประพฤติผิดทางจรรยาบรรณ ให้คณบดีแต่งตั้งคณะกรรมการชั้นชุดหนึ่งจำนวนไม่เกินห้าคนเพื่อพิจารณาและรวบรวมข้อเท็จจริงในเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณ โดยให้นายกสโมสรนักศึกษาหรือประธานสภานักศึกษามหาวิทยาลัยร่วมเป็นกรรมการด้วย

ข้อ ๑๖ ในการพิจารณาและวินิจฉัย ให้คณะกรรมการมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา

ในการพิจารณาดังกล่าวนี้ ให้คณะกรรมการแจ้งข้อเท็จจริงแก่ผู้ถูกกล่าวหาทราบอย่างเพียงพอ พร้อมทั้งให้โอกาสแก่ผู้นั้นได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานประกอบอย่างเต็มที่ และจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้ที่ถูกกล่าวหาได้คัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการได้

ข้อ ๑๗ เมื่อคณะกรรมการได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมพิจารณาลงมติว่าผู้ถูกกล่าวหาประพฤติผิดจรรยาบรรณหรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิดจรรยาบรรณร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง กรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษทางจรรยาบรรณสถานใด ถ้ากรณีมีเหตุว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยให้ระบุดังกล่าวว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับใด แต่ถ้าไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณ

ให้ทำความเห็นยุติเรื่อง แล้วส่งสรุปผลการสอบสวนพร้อมทั้งระบุพฤติการณ์และรายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจน เสนอต่อผู้บังคับบัญชาหรือคณบดีของผู้ถูกกล่าวหา แล้วแต่กรณีเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๘ ให้คณะกรรมการดำเนินการให้แล้วเสร็จสิ้นและรายงานให้ผู้แต่งตั้งตามข้อ ๑๔ หรือข้อ ๑๕ แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับแต่งตั้ง แต่หากมีกรณีจำเป็นที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ คณะกรรมการอาจเสนอขอขยายระยะเวลาดำเนินการต่อผู้สั่งแต่งตั้งได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๑๙ เมื่อปรากฏว่าบุคลากรมหาวิทยาลัยหรือนักศึกษาผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ และพฤติการณ์ของการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยหรือวินัยร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาหรือคณบดี แล้วแต่กรณี ดำเนินการทางวินัยกับบุคลากรมหาวิทยาลัยหรือนักศึกษาผู้นั้น ตามกฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องต่อไป

หากปรากฏว่า บุคลากรมหาวิทยาลัยหรือนักศึกษาผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ และพฤติการณ์ของการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวไม่เป็นการกระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการ ดังนี้

- (๑) ในกรณีที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณครั้งแรก ให้ทำการตักเตือน
- (๒) หากผู้นั้นยังประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องเดิมที่ถูกตักเตือนแล้วตาม (๑) ให้ออกคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด
- (๓) หากผู้นั้นยังฝ่าฝืนตาม (๒) หรือไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง ให้ทำทัณฑ์บนไว้เป็นหนังสือและถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

แบบของหนังสือทัณฑ์บนมีรายละเอียดตามที่แนบท้ายข้อบังคับนี้

การดำเนินการตามวรรคสอง กรณีเป็นบุคลากรมหาวิทยาลัยให้เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาส่วนนักศึกษาให้เป็นอำนาจของคณบดี

ข้อ ๒๐ การสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณให้ทำเป็นหนังสือ โดยระบุพฤติการณ์หรือรายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจน และให้ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณลงชื่อรับทราบ

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณผู้ใดไม่พอใจคำสั่งตามข้อ ๑๘ ให้ร้องทุกข์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับทราบคำสั่ง ดังนี้

- (๑) บุคลากรมหาวิทยาลัย ให้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจํามหาวิทยาลัย
- (๒) นักศึกษาให้ร้องทุกข์ต่ออธิการบดี

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒

(ลงชื่อ) วิจารย์ พานิช

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์วิจารย์ พานิช)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหิดล

รวบรวมโดย งานกฎหมายและนิติกรรมสัญญา กองกฎหมาย สำนักงานอธิการบดี

เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖